

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter veča po pošti prejemam, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake volja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrte stopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 11. januarja.

Quousque tandem, Catilina!

Cela volitev, kakor se godi od nam protivne stranke, spada uže pred kazensko sodnijo!

To nij politična volilna borba, to je politična sleparija, goljufanje nevednih ljudij!

Kjer organi tistih, ki bi imeli zakon varovati, na take načine proti postavi delajo, tu nij govora o politični poštenosti.

Naši mnogi dopisi v današnjem listu (vseh še umestiti nijsmo mogli) kažejo kake nezaslišane brezpostavnosti in posilstva se v imenu in s pomočjo c. kr. uradov godé! — Ali je mogoče, da bi se to godilo z vednostjo in dovoljenjem našega namestnika Njegovega Veličanstva cesarja, g. Vidmana? Mi tega ne moremo verjeti! In če nij tako, ali ne bode celo tako brezzakonito postopanje ovrget?

Volilce po deželi pak, vse kateri so bili tako opeharjeni, pozivljemo naj protestirajo, naj prekličajo precej pri volilni komisiji svoj glas, ki jim je bil s silo ali prevaro vzet. Dobro je, da se vse nepostavnosti in goljufije, ki so se godile, popišejo in s protestom volilni komisiji naznanijo in se moške podpišejo, več jih skupaj na en protest, ki se — za zdaj — naj pošlje volilni komisiji, en prepis pa nam.

Tudi županije naj naredo brž protokole in naj jih pošljejo na volilno komisijo z vsemi glasovi, kateri so bili prigoljufani in so torej neveljavni.

Branimo se!

Krivicica ne more dolgo kraljevati, in nemškutarsko sleparstvo bode našlo svoj „dan plačila“!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. januarja.

Po časopisih se bere, da misli opozicija v državnem zboru staviti predlog, naj se sklene postava o inkompatibiliteti, ali, naj vsak državni poslanec, kdor je tudi upravni svetovalec, ali kdor državno ali javno službo dobi, mandat položi. S tem bi se res naš čudni parlament očistil in nemški „liberalci“ bi bili v veliki zadregi, ker njim ne gre nikdar za liberalne principe, ampak za nemško gospodstvo.

Čehi iz Morave baje nameravajo v državnem zboru škandalne historije „Chabrusa“ na svetlo spraviti zdaj, ko je Ofenheim pred sodnijo izpovedal, da ga je minister Banhaus sam pregovarjal, naj pomaga z denarjem Čeha vreči pri volitvah velicega posestva.

Vnanje države.

Na Francoskem ministerska kriza nij še končana. Celo Broglie si ne upa ministerstva sestaviti, ki bi večino v skupščini imelo.

Španski novi kraljič je pripeljal se

uže na špansko zemljo v Barcelono. Tam je bil od vojske slovesno pozdravljen. Odrinil je proti Valenciji. — Čudno je, da so ultramontanski listi v vprašanji ali je Alfons „pravi“ kralj ali ne, s papežem v neskladu, kajti ultramontanski listi so vedno še za don Karlosa, a papež je blagoslovil Alfonza in mu poslal depešo, v kateri mu daje naslov kralj, ga torej prizna, in prosi bogá, da bi Alfonza vso mogočo srečo dal pri težavnem nalogu, katerega se sedaj loteva.

V nemškem zboru je bil sprejet Schulze-Delitzschov predlog, naj se poslanci dajo diete. — Na Nemškem so prej poslanci morali v parlamentu sedeti brez odškodovanja stroškov, kar je slabo, ker po tem tacem ne more voljen biti, kdor nij bogat, če je še tako politično razumen in pošten.

V Amerikanskih zedinjenih državah, posebno v Luizijani se še vedno pokaže velika razdraženost mej belimi Evropei in mej črnimi osvobojenimi zamorci, bivšimi sužnji, ki imajo večino in v Luizijani vlado v rokah. Prišlo je do krvavih sukobov. V kongresu washingtonskem se je sprejela resolucija, prezidenta republike interpelirati, zakaj se je v ta prepis uže državna vojska mešala.

Dopisi.

Iz Št. Vida pri Zatičini. 10. jan.

[Izvirni dopis.] Presleparjeni so naši volilci v obrtniški oddelek! Dozdaj so zmirom pošteno volili narodne domače kandidate, zdaj so pa oddali svoje glasove za nemškutarje. Sramota za Št. Vid! — Poslušajte, kako se je zgodilo, da so naši pošteni moške bili pregoljufani.

Višenski baron Tauferer, prijatelj Vestenekov in grand-Nemec je napravil z necim Hanfom iz Hudega in z županom iz Mrzlega Polja, ki z nemškutarji vleče, da si sam ne ve zakaj — na Pljusk nek shod, kamor je poklical moške volilce in jim naznanil, da bode on, Hanf in drugi naredil prošnjo do cesarja, da se ne bodo davki eksekvirali in da bodo davki zmanjšani. To se razume, da so kmetje kaj tacega radi sklenili, ker jim je res hudo tako velike davke plačevati. Ali glejte zakaj je Tauferer tako govoril. Samo da bi kmete na limanice dobil.

Ko je namreč c. kr. brič nosil legitimacije okolo, rekel jim je, da naj tu podpišejo prošnje, da se bo davek odpisal, in kmetje, kateri imajo patente, so podpisali legitimacijo, ali pa prazno briču nazaj dali da jo izroči, ko so v mislih bili, da za manjši davek podpisujejo. Ali se to ne pravi kmeta slepariti?

Ko so ljudje zvedeli, kako so goljufani, so strašno razkačeni na gospodsko, posebno na briča, kateri je bil baje uže tepen, (pustite revo, ki samo nij vedelo, kaj dela, ampak je ubogalo kar so mu višji zapovedali, na katere vsa krivica pade. Ur.)

Pri nas bodo moške vložili pismen preklic svojega tako prisiljenega glasovanja in bodo izrekli, da volijo narodne kandidate. (Le hitro zbrati podpise na tak preklic! Ur.)

Iz Škofje Loke 10. jan. [Izvirni dop.]

Tudi v obrtniškem oddelku so nas c. kr. agitatorji prekanili, da si smo bili nekoliko pripravljeni. Strežaj c. kr. okraj. glavarstva je liste raznašal in precej nazaj pobiral. Veliko jih je sam podkrižal brez dovoljenja volilcev in odnesel. — Tudi našega občinskega policaja so za to plačali, da jim je pomagal volilce za podpise in bianco siliti. Tistim, ki niso hoteli precej podpisati so pa volilne liste nazaj vzeli.

Ali nij to zasmehovanje vse postavnosti?

Občinski odbor bode o tem protokol naredil in ga poslal volilni komisiji. (Dobro, samo da precej, pred 15. t. m. Ur.)

Pripis. Ravno kar slišim, da se je isto tako nepostavno godilo pri raznašanju listov v Poljanah in Železnikih.

Iz Brdskega okraja 9. jan.

[Izv. dop.] Nesramna agitacija se pri nas močno pospešuje, sluge c. kr. okrajnega glavarja Jože Kveder in Silv. Keržan raznašata sedaj obrtnikom legitimacije, ter na povelje Klančiča strastno agitirata. Pripovedoval mi je eden omenjenih slug: „ta „cegele“ mi je okr. glavar dal (na njem so imena nemčurjev) rekoč: „te gospode naj vsak zapiše na legitimacijo, potem mi pa prinesite jih.“ Jaz nijsem vedel kaj to pomeni, sem pa nagovarjal ljudi, da so se podpisovali, a naletel sem, pridem v Lukovico k Slaparju in mu dam legitimacijo, ter ga tudi nagovorim, naj podpiše imena tistih gospodov na legitimacijo, pa kaj hujšega — nijsem imel časa vrat iskati. (Dobro tako! Ur.)

Jaz sem briča svaril, da naj pusti to grdo ravnanje, a rekel mi je: „nekaj volilcev moram nabrati, če ne, ne smem pred Klančiča in pridem ob kruh.“ — Ali nij to grdo nepostavno ravnanje od c. kr. vladnih mož in njih podvržencev? — Toliko za sedaj, da svet izve, kako je naš c. kr. okrajni glavar pravičen. Svetovati bi bilo, da g. Klančič svoje delo opravlja, ne pa agitira po svojih slugah.

Iz Gorice 9. jan. [Izv. dop.]

Mož je bil v pravem pomenu besede — a žali-bog nij ga več mej nami našega Matije Doljaka. Velika skrb za družino, neutrudljiva delavnost za občino, okraj in deželo, požrtovalno prizadevanje za ljudski blagor sploh, in pred vsem za slovenski narod so bolehnega moža prezgodaj omagale in ga iztrgale iz naše srede. Ranjkega nijso odlikovale velike znanosti, on nij bil mož peresa, ampak mož železne volje, mož dejanja; kar ga posebno odlikuje, to je nje-

gov neomahljiv značaj, njegova neomadeževana, da ne rečem, ostra poštenost.

V vrsto narodnih boriteljev stopil je Doljak še le začetkom leta 1868, takrat, ko smo se pripravljali k Šempaskemu taboru. Pred tem časom bil je sicer uže obče poznani poštenjak in ljudoljub, pa brez prave narodne barve. (Razprave zaradi omenjenega tabora so ga še le ogrele, in ko je na šempaskem polji v prvič nastopil kot ljudski govornik, bil je uže v njem živo vnet narodnostni čut, navdušen je bil za zedinjeno Slovenijo. Od tega časa naprej nij očeta Matije nikder več manjkalo, posebno na Goriškem ne, kder je šlo za sveto narodno reč. Kot posestnik, kmetskega rodu se je posebno potozal za materialno blagost ljudstva, in za to ga vidimo v vseh važnih krajnih, okrajnih in deželnih zastopih neumorno delovati, dokler so ga še šibke, fizične moči po koncu držale. Še v zadnji bolezni, malo tednov pred smrtjo, udeležil se je težavnega poslovanja okrajne cenilne komisije.

Ostre njegove sodbe, kadar je videl, da se ljudstvu krivica dela, neprizanesljivost njegova, kadar je zapazil, da se z javnim blagom malomarno ali nepošteno gospodari, rodile so mu mnogo neprijateljev in nasprotnikov, a utrjevali so od dne do dne više ljudsko zaupanje v njega in mu pridobile desetkrat toliko spoštovalcev in prijateljev. Posebno hudo bode pogrešala solkanska županija moža, kateri ji je zmedeno gospodarstvo tako izvrstno uravnal, da je nij zdaj skoraj bolje urejene županije na Goriškem. Čitalnica solkanska je izgubila z njim vzdrževalno podporo; cestni odbor goriški neutrudljivega predsednika, ljudstvo sploh, posebno posestniki, zastopnika, kateri je v šolskem svetovalstvu, v cenilni komisiji, v deželnem zboru in drugod strogo nadzoroval gospodarstvo in se neustrašljivo potozal za njih interese.

Je-li čuda po tem, da je bil spreved Doljakov sijajen, sijajnejši, nego je kedaj katerega videl stari Solkan. Od vseh strani Goriškega zbrala se je ogromna množica njegovih osebnih in političnih prijateljev, pa tudi njegove nasprotnike je nemila smrt pomirila. Bili so tudi oni dostojno zastopani. Starešinstvo in čitalnica solkanska sta mu položila vsak svoj venec na rakev in tako odbor društva „Soče“, katere predsednik je bil; raz vencev so viseli krasni tribojni trakovi s primernimi napisi.

Spreved se je stezal od Doljakove hiše skoro do mirodvora. Na čelu šolska mladina, za njo Solkanec, po tem čitalnica se staro narodno zastavo, katera je bila uže leta 1848 krščena. Za čitalnico Sočani; za njimi načelniki in zastopniki raznih društev in javnih zastopov. Ranjkega so nosili občinski starešine in čitalnični odborniki. Za duhovniki je bil deželni odbor z glavarjem g. grofom Coroninijem, potem okrajni glavar, mnogo odličnjakov, sorodniki in prijatelji ranjkega mešane narodnosti in koncem velika množica Evinih hčera.

Mej sprevedom so peli čitalnični pevci alternat. z duhovniki „Strašni dan, je dan plačila“. Po kratkem cerkvenem opravilu v cerkvi na mirodvoru zapoje zbor „Blagor mu“!

Po tem pa nastopi dr. Lavrič na vzvišeno mesto zraven groba, in govori globoko v srca ogromne množice segajoč govor. Vse oči so bile solzne. Ko so pevci še

„Tiho jamico“ zapeli — razide se množica mirno in tužno; videlo se jej je jasno, da globoko čuti in britko obžaluje izgubo tacega moža. Sklenem se s zadnjimi besedami dr. Lavričevega govora:

„Matija Doljak, ki si znal biti iskren prijatelj, primi naš zadnji, presrečni z bogom! Tvoj spomin nam bo vedno drag, ker si nam pa zapustil lep izgled domoljubja in pravega moštva, kličemo spominu tvojemu: Slava!“

Iz Idrije 9. jan. [Izv. dop.] Naš župan, ki se podpisuje „Perlitsch“, je sin prav slovenskih staršev in ima še doma brate in sestre, ki besedice nemške ne znajo. Ko je svoje študije pustil, šel je k vojakom, avanziral menda do profosa, in ko je uže postaren mož zopet domov prišel, bil je — nemškutar in protivnik Slovencev od nog do glave.

„Ta bi bil župan po moji volji,“ misli si naš paša Lipold, in ko je bila nova volitev, pritiskal je z vso svojo silo, da je njegov ljubljenež županov stol zasedel. — Pa kaj je zdaj Perlitsch? Voljno in potrpežljivo to dela, kar g. Lipold ukaže, in tako je v resnici pri nas Lipold župan.

A vendar oba kaj slabo skrbita za naše mesto. Snega leži povsod toliko, da, ko se človek vozu izogne, udere se do pol života v sneg. — Brv čez Nikavo v rožno ulico je uže več časa vsa podrtja in brez držajev, tako da se ne more brez velike nevarnosti črez njo priti. — Pri zdanjih volitvah je bil naš župan neutrudljiv za nemško stranko.

Z Dunaja 7. dec. [Izv. dop.] Mej slovanskimi društvi tukaj se po zimi prav živahno življenje javlja, posebno so češka delavska društva po igrah in besedah delavna, po katerih narodno čustvo gojijo in delavce na nekovo duševno, slovansko središče vežejo. Tudi občeslovansko pevsko društvo, katero je po smrti Fürchgot-Tovačoveškega odličnega vodjo zgubilo, podaje vesele večere, skuplja slovansko dunajsko inteligenco v prostorih vrtnarskega društva in če je kakovemu slovanskemu društvu želeli srečen prospeh, tako njemu. Ali ravno to društvo nekaj časa sem ne kaže tako mnogobrojnega zbora, kakor pred nekaj leti, v katerih je bilo dosti nad 100 slovanskih pevcev. Članovi tega društva imajo dosti dobrega. Oni se vadijo v dobri šoli petja, ki obsega vseh slovanskih narečij pesni; vsak pevec dobi dve prosti vstopnici za dva prijatelja k vsaki besedi, s katero je navadno ples spojen; pogoji se dajo slov. pevcu, priti v prav odlično družino, ter i svoje prijatelje brez vstopnine spraviti v polžaj, v katerem slovanske umetnike slišijo, v katerem sploh v tujini slov. domovine sladke glasove slišijo, domače ognjišče za en večer v tujini najdejo; spravi se skratka ubožnejši pevec ali njega prijatelj v prostore vrtnarskega društva, v katerih se javno ne producirajo slabi pevci, slabi umetniki, (ti poslednji so navadno članovi orkestra dvorne opere, ki je neki prvi v Evropi) in vendar društvo nema toliko pevcev, kakor poprej. Se ve da Tovačovski ne drži več elementov vkup, ali zdajšnji pevovodja g. Buhta, član dvorne opere, je tudi kapaciteta muzikalna, tudi skladatelj in pevec, on nij kriv malega broja pevcev, kriva je edino le tega malomarnost slovanskih pevcev tukaj za obče slovansko stališče, ki tukaj na tujih tleh

preveč svojo ožjo narodnost poudarjajo. Obče slovanskemu pevskemu društvu na Dunaji sta le dva Jugoslovana člana — to nij lepo, in Jugoslovanski dijaci sami spravijo, kakor so ga pri Preširnovi slavnosti, zbor najmanj 30 pevcev vkup. Zakaj bi teh močij ne privajali društvu, ki nobenega narečja pesni ne zametuje, ki ne majhne dobrosti udom podaje.

Iz Budim - Pešte 9. jan. [Izv. dop.] Naš državni zbor je po kratkem prenehanji črez božične praznike svoje delovanje zopet pričel. Glavni predmet njegovega posvetovanja bo proračun za tekoče leto, in pa Ghyczyjeve finančne osnove. Oboje je po dotičnih odborih uže pretresano, in za predložjenje pred polno hišo državnega zbora pripravljeno. Proračun je glede stroškov uže Ghyczy tako škrtno sestavil, da se je mislilo, da odbor ne bo mogel niti enega krajcarja več izbristati. Vendar je pa odbor še cele 4 milijone v proračunu prekrižal, in drž. zbor bo valjda še daljnje 4 milijone iz njega izvrgel. Kljuba pa temu skoro neopravičenemu in gotovo škodljivemu brisanju, in kljuba temu, da Ghyczyjeve zakonske osnove, če jih bo drž. zbor sprejel, obečajo za 12 milijonov več letnega prihoda, kljuba vsemu temu ostal bo vendar še deficit kakih 30 milijonov v proračunu, in pred tem deficitom stoji Ghyczy, in stoji drž. zbor, in stoji celi magjarski narod kakor žaba pred lešnikom, ne vedoči kaj bi z njim storili. — V časopisji razpravlja se denes najbolj govor Tisze, s katerim je odgovoril na novoletna voščila svojih političnih pristašev. Smisel Tiszinega govora nij nič drugega, nego rekriminacija, s katero Deakovo stranko odgovorno dela za vse zlo, ki je nad državno samostalnost magjar orsaga prišlo. Nič nij laglje, nego rekriminacije delati, in to je storil Tisza; nič pa nij težje, nego dober svet v težkem času svetovati, in tega Tisza nij storil.

Psihologična prikazen je, da bolezni še na zadnje uro rad kaj tacega vstanovljuje, za kar je treba popolnega zdravja in popolnih životnih močij. Enak čin je tudi naredba naše vlade, s katero se slovaški gimnaziji v Znojovem in v Turoškem sv. Martinu zapirajo! Magjarom nij bilo dosta, da so slovaški gimnazij v Revuci preteklo jesen zaprli, sedaj so še ostali dve gimnaziji razpustili. V tej naredbi leži dokaz neizmerno velikega sovraštva Magjarov proti Slovaku. V drugih modernih državah goje se učilišča kot viri državne moči, pri nas se pa ti viri zamašajo, in potem se naši državniki še čudijo, kako da moč ogerske države vsaki dan bolj hira! Slovaki so svoje tri gimnazije iz lastnih sredstev vzdržavali, ter s tem državnej blagajni na leto vsaj 100.000 goldinarjev prihranili. Naši državniki valjda misle, da se bo brez slovaških gimnazij ideja ogerske države tem laglje med Slovaki razširjevala, pa se varajo, pritisek prouzročuje odtisek, in to bo tudi pri Slovaki. Ker je magjarska roka uže enkrat nad Slovake tako kruto posegla, je zelo verjetno, da njena grabežljivost z gimnazijami še nij nasičena, nego da bo tudi še nad bogato slovaško matico posegnola. Magjarom bo v kratkem smrtni zvon zazvonil, pa v svojih smrtnih nojah še brecajo okoli sebe. Kakor sem rekel, to je psihologična prikazen njihovega vmiranja.

K vsem nepotrebnostim prišel je zadnji čas tudi še Bismarkizem v deželo. S svojimi dolgimi tipalnicami je tudi naše Nemce — in teh je celi poldrugi milijon — potipal, in zgenili so se. Svoje dopadenje je našel zlasti na „Pressburger Zeitung“, ter se spustil v podobi zlatega dežja v biro njenega uredništva. Uredništvo je spočelo sad, ter ga sedaj v vsakej številki plodonosno naprej razseva. Vsaka nova metla, se reče, dobro zmeta, in tudi „Pressb. Ztg.“ je začelo tako brhko zmetati, da so njeni prah celo v birojih naše vlade zapazili, in sedaj bo se ve, da kratkega veselja nagli konec. Pri predstojajočih letošnjih volitvah za državni zbor bodo pa gotovo tudi naši Nemci se po konci postavili. Za Magjare zopet ena nadloga več.

Domače stvari.

— (Iz Ljubljane) se nam piše: Ravno kar je bil sluga okrajne gosposke pri meni, in mi je izročil volilni list. Pri tej priliki mi je pravil, da ima v 7 srenjah 137 volilcev. Od vseh teh volilcev je dobil podpisane liste nazaj. Mož pravi, da ima nalog od g. Gariboldija, vsakateremu priporočati vladne kandidate. — On pravi, da Slovenci morajo propasti, kajti, kakor on vse liste po volji in ukazu podpisane dobo, tako bodo tudi vsi drugi slugi, i teh je 10, dobro svojo dolžnost opravili. On računi, da če po deželi povsod sodniški slugi pobirajo liste, potem propadejo Slovenci gotovo, ker sluge ljudem ne povedo kaj se podpisuje in nalašč zadnje dni raznašajo, (da si postava terja 8 dni pred volitvijo. Ur.)

— (Tudi volilne sleparije.) Poroča nam zanesljiv mož, da so c. kr. uradni slugi v ljubljanski bližini: v Tolmišlju, Jezzeru, Brestu, Vrbljani, Iški vasi — volilce presleparili. Ker mōž doma nij bilo, dali so od žen podpisati legitimacije in so jih zopet odnesli. Ženske niso znale kaj je to. Velika razdraženost vlada zdaj, ko so ljudje zvedeli, kako so goljufani.

— (Iz Kamne gorice) na Gorenjskem se nam piše 10. jan.: Včeraj je bil pri nas hud boj zaradi volitev. Razdeljene legitimacije so bile na tistem hitro od necega nemškutarskega agitatorja pobrane. Ko za to izvedo narodnjaki, razlože hitro volilcem za kaj gre in važnost volitev. Razkačeni se volilci vzdignejo in gredo nad agitatorja, ki jim je bil legitimacije pobral in jih izterjajo nazaj. Kaj nerad jih je dal, ali moral.

— (Iz Radovljice) se nam piše, da so tam nemškutarji hitro podpise pobrali. Nihče nij vedel, kaj je podpisal, vse druge reči so se volilcem pravile.

— (V Podbrezjah) na Gorenjskem je nek c. kr. agitator volilce pregoljufal in jim legitimacije vzal.

— (Iz Kroppe) se nam poroča: Tudi pri nas so briči hoteli volilce zapeljevati, a nij jim šlo srečno; za to so skrbeli naši vrli narodni možje.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: V mestu so volili zavedni obrtniki na našo korist, a v okolici so c. kr. organi grdo ljudstvo osleparili! V občini Št. Mihael, kjer je Langer župan, je občinski sluga nosil okolo legitimacije, dal si je potrditi njih sprejem, a niti ni terjal in bianco ali kako drugače podpise, temuč jih je kar odnesel!

Torej volilcem so legitimacije iz rok iztrgane. — Ravno tako je godilo se v občini Št. Peter. Za vse te sleparije c. kr. organov imamo priče.

— (Iz Mokronoga) se nam poroča, da je župan dobil od c. kr. okrajnega poglavarja ukaz za nemškutarje delati pri volitvah v obrtnijski odsek.

— (Ljubljanski porotniki) za prvo letošnjo sesijo so bili včeraj 11. januarja izžrebani v navzočnosti, c. k. dež. sod. preds. dr. Luschina, svet. Perka, v. Zhubra, drž. pravdnika Peršeta, in dr. Suppantšitscha in zapisnikarja Anton Višnikarja. Glavni porotniki so: Kraljič Anton, posestnik iz Kremence; Pezdir Andrej, posestnik iz Brezovice; Zidan Janez, posestnik iz Sela; Habé Štefan, posestnik iz Goč; Achtschin Albin, ključ. mojster iz Ljubljane; Varl Tomaž, posestnik iz Črešnovice; Obreza Adolf, trgovec iz Cerknice; Škofic Franc, trgovec iz Ljubljane; Žumer Jakob, mlinar iz Podholma; Vevar Martin, posestnik iz Lukavice; Dekleva Alojz, posestnik iz Postojne; Tomšič Miha, posestnik iz Hriba; Millitz Rud., hišni posestnik iz Ljubljane; Pikuš Gregor, mlinar iz Bistrice; Matjan Janez, mizarjski mojster iz Ljubljane; Wakonigg Janez, trgovec iz Litije; Mayer Alojz, vel. posestnik iz Zg. Šiške; Smolinar Šim., posestnik iz Koprivnika; Jelovšek Marko, posestnik iz Vihrike; Samsa Andrej, mlinar iz spodnjih Semon; Eržen Franc, posestnik iz gor. Lipnice; Vadnov Josip, krčmar iz Postojne; Oven Janez, krčmar iz Brezovice; Plautz Jan. jun., trgovec iz Ljubljane; Rus Lovro, posestnik iz Št. Vida; Petrič Anton, posestnik iz Blok; Zupan Matevž, trgovec iz Ljubljane; Ledenig Alfred iz Ljubljane, trgovsko društvo; Verhunc Andrej, posestnik iz Bleda; Jeklár Matevž, posestnik iz Bleda; Vernik Tomaž, hišni posestnik iz Ljubljane; Hieng Henrik, trgovec iz spodnje Šiške; Hartman Janez Alfred, agent iz Ljubljane; Tome Janez, hišni posestnik iz Ljubljane; Jamšek Jan., trgovec iz Ljubljane; Gamš Janez, posestnik iz Iške Loke. Namestniki pak so: Förster Anton, pevski učitelj; Lozar J., kramar; Jeras Josip, hišni posestnik; Bilina Hipolit, gostilničar; Lavrin Josip, hišni posestnik; Hansel Vincencij, hišni posestnik; Svetel Avgust, pek; Korén Franc, hišni posestnik; Kotnik Anton, hiš. posestnik; — vsi iz Ljubljane.

— (Germaniziranje našega naroda.) Iz Maribora se piše v „Sl.“ sledeči žalostno resnični dopis: „Večkrat imam priložnost z nekim uže blizu 90letnim staričkom govoriti. Tedaj ga izprašujem večkrat, se še li spominja, ali se je kedaj pri Čmureku pri št. Vidu, v Špilfeldu, v Ormužu, Arvežu, blizu Lipnice slovenski govorilo? „Ko sem bil mlad, še tam skoro nemški nobeden znal nij“, vsikdar odgovori. In zdaj? Dragi bralec! zdaj je vse nemško. Kak razloček pred 70 leti in zdaj! Solza me polije, ako se te žalostne resnice spominim. — Župnije ki so zdaj pol nemške, bodo čez 50 let čisto nemške; kajti šole so, kakor v Lučah, v Gomilnici, v Špilfeldu, v Čmureku, v Apačah čisto nemške, akoravno v vsaki teh veliko število Slovencev prebiva. Potem se mora v ozir jemati, kako se mož ženi podaja. V teh krajih si navadno Slovenec Nemko za ženo

vzame. In brž, ko se to zgodi, se tudi cela hiša ponemči. Otroke vadi mati v nemščini in mož, če tudi prav nemški ne zna, vendar z ženo in otroci nemški klesti; to je pa zavoljo tega, ker v narodnem oziru čisto nič vzbujen nij. Če se ne bode narod v teh krajih bolj vzbujal, bode v kratkem času ves kraj proti Mariboru ponemčen. Da uže Mura do blizu Radgone po čisto ponemčeni zemlji teče, mi bo vsak pritrdil, kdor te kraje le malo pozna. Pazimo, da ne bode Drava pri Mariboru v kratkem meje proti Nemškemu delala; Mura nij več slovensko-nemška meja, kajti nemščina je uže čez Muro udrila. Celi slovenski del od Maribora proti Muri in proti Remšniku je po nemščini zelo podjeden, če kmet pride v Maribor, izključljivo nemški jezik tolče in nekega dne utegne vladati reči: „V teh krajih vsak nemški zna, odslej se bode v šolah vse nemški učilo“, in potem so tudi ti Slovenci za Slovanstvo na vekov veke izgubljeni. Prepričan sem, da se Slovincem tudi na Koroškem bolje ne godi. Premili Slovenci, — končuje dopisnik, — čestiti možje! na Kranjskem, Koroškem, Štajerskem, Tržaškem, Goriškem, Madjarskem, bodi nam dosti razpora in razdora, ne mesarimo se sami med soboj, med tem, ko nas sovražnik na vseh mejah z vso silo uničuje. Pustimo enostransko politiko, delajmo složno, da naše brate na sovražnih nam mejah gotovega pogina rešimo. Slovenski duhovni, posvetni možje, nabirajte posebno udov k družbi sv. Mohora, zbirajte nevedno ljudstvo v društva, podučujte ga, drugače nam zaspi — zaspi na veke. Nij še prepozno, a odlašati nam nij dolgo, drugače nam solnce za goro zaide“.

— (Vranska narodna čitalnica) napravi 24. januarja t. l. tombolo in ples, začetek ob 7. uri zvečer. Uljudno vabi k tej veselici vse čast. ude in prijatelje čitalnice. Odbor.

— (Mariborska čitalnica) bode imela 15. t. m. svoj letni zbor. Na dnevnem redu je: Letno poročilo; prememba pravil; volitev novega odbora. Vsi gg. člani se k tem javno vabijo. Odbor.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: Naša čitalnica je zopet oživljena in bode še dalje delovala, dokler se ne preustroji v politično-gospodarsko društvo. 2. febr. bode imela občni zbor. — Naš okrajni glavar se hoče našim županom prikupovati. Nekateri, ki niso preveč narodni in mu radi prikimujejo, je te dni k sebi na obed povabil. Kaj jim je pri tej priliki pravil, mi sicer nij znano; gotovo pa nij pozabil, priljubljeno nemščino jim priporočati in grajati značajne narodnjake, kakor je uže njegova navada.

— (Za Črnomelj), kjer je živinska kuga, je c. kr. deželna vlada razpisala v zadnji seji zdravstvenega sveta službo za živinskega zdravnika, ki pojde tja.

— (Iz Bat na Goriškem) se nam piše: Pred malo dnevi so ponočni pobalini surovo napadli farovž in so dekanu vse šipe pobili, celo se je eden predrzno lestvo pridejati, po katerej se je do okna splazil, je razbil in spavajočemu dekanu kamnje na posteljo metal, sreča da je kamenje v pregrinjala zadevalo in tako le do sredi sobe priletelo. — Občina je malo zadovoljna z g. dekanom, pa morala bi se družih načinov poprijeti, ne pa tako surovo napasti ga!

— („Kmetovalec“) list s podobami bode izhajal v Gorici drugi in zadnji četrtak vsacega meseca. Pridobljenih je veliko sodelavcev, tako več slovenskih rodoljubov, potem na Srbskem, Slavonskem in tudi na Ogerskem, da bode list zamogel vsem sedanjim terjatvam popolnem zadostiti. Oblika lista bode 8 strani, ravno toliko gradiva, ko v „Novicah“. Obsegal bode: vinorejske, sadjerejske, poljedelske in živinorejske članke, dopise, žitno ceno in veliko družih kmetijskih stvari, vse bode pa kolikor mogoče v podobah. Politika je popolnem iz njega izključena, geslo mu bode: „neutrudljivo delovanje, vzboljšanje kmetijstva na Slovenskem“. Cena mu bode na leto 3 gld., naročuje se pri gosp. Viktorju Dolencu, lastniku „Soče“ v Gorici. Ker je list strogo kmetijski, se prosijo vsi slovenski rodoljubi in čestiti duhovniki, ga mej slovenskimi kmetovalci kolikor mogoče širiti.

— (Poslanec Brandstetter) je bil šel v Ptuj in si je od tamošnjih ustavovercev dal zaupnico potrditi — zavoljo znane kupčije z vlado, katera mu je njegov rudnik tako drago plačala.

— (Gosp. M. Dragan), predsednik poštarskega društva za Kranjsko, Primorsko in Dalmacijo je razposlal vsem filijalnim predstojnikom in svetom tega društva okrognico, v katerej pozivlje one, naj se pridružijo peticiji, katero so sklenili 10. m. m. njihovi kolegi na Češkem na trgovinskega ministra in v kateri prosijo naj se zboljša njihovo gnotno stanje, ter ustanovi njihovo socialno postavljenje. Mej vsemi točkami, katerih je 7 v onej peticiji je najvažnejša ona, o založbi penzijskega fonda, in o podelitvi aktivne in pasivne volilne pravice vsem poštarjem in ekspeditorjem.

Poslano.

G. pisalec dopisov iz Kamnika v „Laib. Tagblattu“ od 2. in 7. januarja.

Nesramni, fantalinski napadi v dveh dopisih v „L. T.“ siijo me odgovoriti, dasiravno nij častno pečati se s takim individuum, kateri naj bi se raje prejel učil nemščine in potem stoprv prijel za umazano pero, da piše take budalosti v list, kateri še nikdar nij veljal za poštenega in ki vseh pet prstov obližne, ko dobi od kod kak dopis, naj bode še tako umazan.

„Verkommene Individuen“, „Hausknecht“, „vorlauter Scriber“ in druga epitheta pa vračam Vam nazaj, katere Vam gotovo pristujejo dobro, ker se „Hausknecht“ govore tako, kakor je v omenjenih dopisih pisava Vaša.

Drugi rečij se zdaj ne morem dotikati, ker svojo osobnost skrivate za urednikovo; pokažite pa

svoj obraz ter razkrijte glavo, da se pogledava v oči in se potem primeva za lase, kakor obetate meni. Mene uže najdete pripravljenega.

Kamnik 8. januarja 1875.

Franjo Fajdiga,
domač učitelj.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni Revalesscière du Barry

28 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i nadubo, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, senjenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojilnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravnika svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo družih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravnika svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizi, dalje pri sesalnih in obstnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpert, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.“

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf,

na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji. Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tišanji v prsih. Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic. Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji. Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane. v plenastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 2 funta 2 gold. 50 kr., 4 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. a 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu a v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Šahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbriku Dieckl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Louči Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temišvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerjskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Tuji.

10. januarja:

Evropa: Klemenec iz Rateč. — Rothberger iz Gorice. — Stare iz Menšja.

Pri Slonu: gr. Pače iz Ponoviča. — dr. Prešeren iz Radovljice. — Urbas iz Dunaja. — Koeijandčič iz Gradca. — Steinberg iz Lvova. — Fichtel iz Dunaja.

Pri Maliči: Apfel iz Dunaja. — Dorat iz Postojne. — Guttman, Tumej iz Dunaja. — Trajer iz Gradca. — Koppman, Teufel iz Dunaja. — Čebulj iz Trsta. — Treifejer iz Dunaja.

Pri Zamorci: Simončič iz Sevnice. — Kovač iz Dolenjskega. — Istenič iz Vipave.

Dunajska borza 11. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	10 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	60
1860 drž. posojilo	113	25
Akcije narodne banke	1002	—
Kreditne akcije	228	—
London	110	60
Napol.	8	89 1/2
C. k. cekini	5	24
Srebro	104	50

Loterijske srečke.

V Trstu 3. jan.: 68. 9. 12. 41. 24.

Mala kavarna

v kadem mestu na deželi, ali pak v kadem trgu se išče v najem. Oglasila sprejema „naznanilna pisarna“ v Ljubljani (Fürstenhof št. 206).

(6—3)

Za pljučne, srčne in živčne bolezni neprecenljivo!

Libigov Kumi-izleček.

Ker imam zahvaliti moje ozdravljenje in ohranjenje mojih Vašemu čislavemu Kumi, še sedaj namreč ne morem nič jesti, naročam tedaj sledi naročilo. Opo- menjam, da boleham uže 10 let na želodečni bolezni in da Vaš Kumi blagodarno učinkuje. Franc Rohr.

Kar sem uže 20 steklenic Vašega Kumi izlečka pora- bil, se počutim precej dobro, toraj mi zopet pošljite (sledi naročilo).

E. Hüttig.

Vaš Kumi izleček je mo- jej gospoj prav dobro kori- stil, se bolje počuti, po uži- vanji treh steklenic Kumi dobil sem okrepečajoče spa- nje a nagnenje k jedi. Toraj mi pošljite (sledi naročilo).

W. Diesbach,
lastnik tissarne.

Blagovolite mi poslati 12 flaconov, ako mi bodo tako koristili in lajšali, kot ne- davno poslani 4 flaconi, nij nobenemu peresu moč popi- sati ta čudež.

J. F. Wendschuh,
tovarnik.

Vaš izleček je pri prvih 6 flaconih meni tako izvrstne službe izkazoval, da se mi nij moč zahvaliti in v imenu bo- lehnega človečanstva moram le prositi, naj se vse poskusi, da bodo prav mnogi deležni te dobrote.

S. Lowinsky.

Knjižica od dr. Weila brezplačno in franco.

Cena 1 flacona 1 gold. a. v., v zabojih ne manje, nego 4 flac., razpošilja Glavna zaloga Libigovega Kumi-izlečka, Berolin, Friedrichstrasse 196.

Znesek naj se pri naročenji takoj blagovoli vposlati, ker za Avstro-Ogersko ne pošiljamo poštanim povzetjem.

NE. Naših zavodov zdravniki so pripravljene vsaki čas, po vposlanej zdravilnej vesti dotičnemu bolniku podati zdravniške informacije in sicer celo brezplačno.

(315—5)

V prospeh občinstva samega smo pripravljene, dobro priporočanim firmam izročiti prodajo.